

Nové možnosti vyžití ve Vojtíškově

Ve Vojtíškově, tam kde kdysi stávala stará stodola, nedaleko novodobých bytovek, vzniká v těchto týdnech multifunkční plocha pro hru dětí a odpočinek dospělých. Namísto polorozpadlých hospodářských staveb a černé skládky odpadků přibude ve vsi místo pro smysluplné vyžití, které jistě zkvalitní život zdejších obyvatel a návštěvníků.

„Projektová dokumentace byla dokončena v roce 2010 a v roce následujícím bylo vydáno územní rozhodnutí,“ říká starosta obce Malá Morava, pan Antonín Marinov. „Protože se obci nepodařilo na tuto stavbu získat dotaci, bylo v letošním roce rozhodnuto o financování z vlastních prostředků, ovšem ve výrazně redukované podobě oproti původnímu projektu.“

Stavba byla započata a do konce října letošního roku by zde mělo vzniknout multifunkční sportovní hřiště pro různé druhy míčových her, dětské hřiště, malé lanové centrum a

chodníky. „Celý areál bude oplocen, ovšem v průběhu dne bude volně přístupný všem obyvatelům a návštěvníkům obce. Záměrem je vytvoření prostoru v centru vesnice nejen pro hru dětí, ale i pro kulturní, sportovní a společenské aktivity,“ říká starosta.

Na přípravě areálu se podílely i místní děti, kdy přispívali svými návrhy, jak by mohlo hřiště vypadat.

„Na výběr dodavatele stavby bylo vyhlášeno veřejné výběrové řízení, které bylo zveřejněno i na webových stránkách obce. Své nabídky zaslaly dvě firmy. Nejvýhodnější nabídku podala stavební společnost Stavrel s. r. o., Hanušovice, která byla vybrána i za dodavatele prací. Celkové náklady na výstavbu jsou 1 280 000 Kč + DPH,“ dodává Antonín Marinov.

Rozloučení s Janem Vranešicem

V sobotu 29. září 2012 se příbuzní, ale i široká veřejnost, při mši svaté v kostele Narození Panny Marie ve Vojtíškově, naposledy rozloučili s panem Janem Vranešicem. Zemřel po dlouhé nemoci ve věku 71 let.

Po celý svůj život se snažil být každému nápomocný a užitečný. Obec Malá Morava v panu Vranešicovi ztrácí jednoho ze svých

skromných a do poslední chvíle velmi aktivních občanů.

Všichni, kdo jsme jej znali, budeme na něj rádi vzpomínat jako na ochotného člověka s hřejivým humorem a lidským citěním.

Věnujme mu tichou vzpomínku

Antonín Marinov
starosta obce

Tři jednotky likvidovaly požár seníku v Podlesí

Tři jednotky z toho jedna mezikrajská pomoc hasičů Pardubického kraje stanice Králíky zasahovaly a stále zasahují u požáru seníku v obci Podlesí na Šumpersku. Informaci o požáru, který zcela pohlcuje uskladněné seno a další materiál převzala linka tísňového volání krátce před polednem (v 11.33 hod.) ve středu 15. srpna 2012.

Pole prvotních poznatků od oznamovatele předalo operační středisko informaci hasičům mířícím k pomoci s upřesněním o velikosti objektu haly se senem zhruba 20x10 m. Oznamovatel také vyčkal příjezdu prvních jednotek

u komunikace a upřesnil místo zásahu.

Společně s profesionální jednotkou požární stanice Šumperk, a to osádka dvou cisternových vozidel, byla vyžádána pomoc mezikrajských kolegů Pardubického kraje stanice Králíky, rovněž dvě cisternová vozidla. Další dvě cisternová vozidla s osádkami vyjela k pomoci nedaleké dobrovolné jednotky hasičů Hanušovice.

Velitel zásahu z místa potvrdil rozhoření zhruba na 2/3 seníku. V prvotní fázi bylo nutné vyhledat v blízkosti dostatečný vodní zdroj pro zásobování cisteren. Za nasazení

několika hasebních proudů a čerpání vody z nedaleké říčky hasiči postupně zdolávají již velmi rozšířené hoření uvnitř haly nejen s uskladněným senem.

Majitel objektu zajistil techniku na vyvážení sena mimo halu a dalším proléváním a dohašováním zasahujícími hasiči.

Předběžná výše škody byla vyčíslena ve výši 250 tis. korun. Co bylo příčinou vzniku požáru se šetří.

Zdeněk Hošák
Hasičský záchranný sbor
Olomouckého kraje

Oznámení o době a místě konání voleb do Zastupitelstva Olomouckého kraje a Senátu Parlamentu ČR ve dnech 12. a 13. října 2012

V souladu s ustanovením § 27 písm. f) zákona č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů a v souladu s ustanovením § 15 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

informuji,

že volby do Zastupitelstva Olomouckého kraje a do Senátu Parlamentu ČR, které se konají ve dnech 12. 10. 2012 od 14.00 hodin do 22.00 hodin a 13. 10. 2012 od 8.00 hodin do 14.00 hodin, se v rámci volebního obvodu obce Malá Morava uskuteční ve 4 okrscích a místem konání jsou:

VOLEBNÍ OKRSEK Č. 1

Sídlem volebního okrsku je **Knihovna Malá Morava 92**, a to pro voliče bydlící na těchto adresách:

Malá Morava - čp. 5, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 20, 21, 22, 23, 34, 62, 63, 70, 71, 73, 83, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 155, 167 a če. 5.

Sklené - čp. 2, 5, 6, 7, 11, 13, 16, 28, 43 a če. 14, 26.

VOLEBNÍ OKRSEK Č. 2

Sídlem volebního okrsku je **Obecní úřad, Vysoký Potok 2**, a to pro voliče bydlící na těchto adresách:

Malá Morava - čp. 6, 7, 75, 93, 95, 102, 105, 129, 170, 172.

Vlaské - čp. 1, 2, 4, 5, 9.

Vysoký Potok - čp. 1, 2, 3, 4, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 19, 20, 25, 27, 32, 33, 35, 36, 59 a če. 8, 59.

Zlatý Potok - čp. 1, 15 a če. 64, 65.

VOLEBNÍ OKRSEK Č. 3

Sídlem volebního okrsku je **Radnice Podlesí 135**, a to pro voliče bydlící na těchto adresách:

Podlesí - čp. 1, 10, 12, 17, 21, 22, 23, 30, 38, 39, 43, 48, 50, 53, 56, 60, 62, 63, 66, 74, 78, 112, 121, 135, 141 a če. 17.

Křivá Voda - čp. 3, 7, 12, 14, 28.

VOLEBNÍ OKRSEK Č. 4

Sídlem volebního okrsku je **Pension Sport Vojtíškov 78**, a to pro voliče bydlící na těchto adresách:

Vlaské - čp. 25, 38, 39, 41, 48.

Vojtíškov - čp. 1, 2, 5, 6, 9, 10, 17, 19, 35, 48, 51, 53, 59, 61, 66, 73, 77, 78, 79, 84, 101, 104, 105, 106, 107, 109, 110 a če. 30, 43.

Vysoká - čp. 1, 2, 17, 53 a če. 19.

Voliči bude umožněno hlasování poté, kdy prokáže svoji totožnost a státní občanství České republiky (občanským průkazem nebo cestovním pasem ČR). Neprokáže-li uvedené skutečnosti stanovenými doklady, nebude mu hlasování umožněno.

Voliči budou dodány 3 dny přede dnem konání voleb hlasovací lístky. V den voleb volič může obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti.

V případě konání druhého kola voleb do Senátu se tyto volby uskuteční ve dnech 19. 10. 2012 od 14.00 hodin do 22.00 hodin a 20. 10. 2012 od 8.00 hodin do 14.00 hodin.

Volič obdrží hlasovací lístky ve volební místnosti v den voleb.

V Malé Moravě dne 28. 8. 2012
Antonín Marinov, starosta obce

Řidičům v centru Malé Moravy, nedaleko pomníku padlým z první světové války, slouží nové parkoviště.

Foto Petr Mahel

Malomoravské slavnosti novou tradicí

V souvislosti s dalším ročníkem Malomoravských slavností jsme oslovili pana starostu Antonína Marinova, abychom se ho zeptali na některé zajímavé věci spojené právě s touto úspěšnou společenskou událostí.

Malomoravské slavnosti se již podruhé zapisují do tradičních kalendářních akcí v obci. Co vás k jejich pořádání inspirovalo?

Počátek slavností by se dal datovat na konec roku 2010. V tomto roce jsme si připomněli 660 let od první písemné sbírky o obci Malá Morava. Při uvedené příležitosti jsme uspořádali velkolepé oslavy spojené s žehnáním nových obecních symbolů a také s prvním novodobým srazem rodáků. Akce se setkala s obrovským úspěchem a velkým přáním většiny účastníků bylo uspořádat podobnou akci i v příštích letech. A protože u nás v obci zatím takováto kulturní akce chyběla, zastupitelé obce se rozhodli ji v menším rozsahu uspořádat i v dalším roce.

S jakým zájmem se letošní ročník setkal?

11. srpna letošního roku se konal už druhý ročník. Jako organizátoři začínáme zjišťovat, jak náročné je uspořádat program tak, aby zaujal většinu návštěvníků, že počasí bývá každoročně v tento datum přinejmenším vrtkavé a další nové zkušenosti. Ovšem doufám, že se program akce návštěvníkům líbí. O této skutečnosti hovoří i fakt, že se nám oproti prvnímu ročníku, kdy zde bylo cca 500 návštěvníků, v letošním roce návštěvnost podstatně zvýšila.

O jaké atrakce byl největší zájem?

Program se snažíme zaměřovat zejména na rodiče s dětmi. Z doprovodného programu děti nejvíce zaujal například obří skákací hrad, malování na obličej, ale i další nafukovací atrakce. Tyto byly pro ně zdarma. Myslím si, že zajímavý byl i program na pódiu. Úspěšné bylo také vystoupení sokolníků, žonglérů, provazochodců a skupiny historického šermu. Velký zájem byl i o tombolu s hodnotnými cenami. Celým odpolednem nás provázely hudební skupiny A.M. ÚLET, Morena Rock a Protector. Na závěr se konala ohňová show, kterou vystřídal závěrečný ohňostroj.

Jaké významné hosty jste v Podlesí přivítali a co oni říkali na adresu slavností?

Za poslední tři roky jsme v Podlesí přivítali spoustu vzácných hostů, z nichž já si asi nejvíce vážím návštěvy pana faráře Bohuslava Smiešného. Dále přijali naše pozvání například zastupitelé Olomouckého kraje Josef Janíček, Ing. Zdeněk Muroň a také starostové okolních obcí. Každoročním hostem bývá Mgr. Zdeněk Brož, starosta města Šumperka. A letos se zúčastnil také Ing. Miloslav Vlček, někdejší předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Tito všichni nešetřili slovy chvály.

Lidi obvykle zajímá, kolik taková akce stála. Měli jste k dispozici i jiné finanční zdroje, než byl obecní rozpočet?

Nebudeme si nahlávat, že taková akce není finančně náročná. Ovšem snažíme se získávat peníze i odjinud. Stejně jako v loňském roce, tak i letos, jsme získali příspěvek od Olomouckého kraje ve výši 50 000 Kč. Dalším významným sponzorem je společnost Farma Morava, spol. s r. o., která opět darovala částku 30 000 Kč. Finančně nejnáročnější částí slavností je kulturní program, reklama, pronájem stanů, pódia, WC a dalšího nezbytného vybavení. Loňský ročník nás po odečtení příjmů stál 215 000 a ten letošní 238 000 korun.

Jaké ohlasy jste zaznamenal od samotných návštěvníků akce a především od občanů Malé Moravy?

Podle ohlasů občanů ale i návštěvníků, se akce vydařila. Samozřejmě pokaždé se najde někdo, kdo bude nespokojený. Ale v příštích ročnících se budeme snažit dělat vše pro to, aby těch nespokojených bylo co nejméně.

Jistě už byl čas na nějakou analýzu nových zkušeností z letošního ročníku. Chystáte se Malomoravské slavnosti pořádat i příští rok?

Chtěli bychom, aby se slavnosti staly novou kulturní tradicí v obci, a proto bychom je rádi uspořádali i v příštím roce. Musíme ovšem připravit program tak, aby opět zaujal širokou veřejnost a aby se návštěvníci opět dobře bavili.

Na závěr bych zde ještě jednou chtěl podě-

kovat sponzorům, organizátorům a všem ostatním, kteří se na přípravě letošního ročníku podíleli a bez jejichž pomoci by se slavnosti konat nemohli. Byli to Olomoucký kraj, Farma Malá Morava spol. s r. o., umělecká agentura UALEV, Petr Kurečka, René Juránek, Petr Chromek, Markéta Kročilová, Lucie Knýřová, Ondřej Ščambura, Lucie Brúnová, Milan Sedlačík, Miroslav Morong, Lubomír Olbrich, MAS Horní Pomoraví - Andrea Merčáková a další.

Děkuji vám za rozhovor.

*Za Devítku se vyptával
Arnošt Juránek*

V letošním létě dostala nový asfaltový povrch cesta ke kostelu. V srpnu se pak místním naskytl adrenalinový obrázek. Skupina horolezců natírala věž našeho farního kostela. Foto Petr Mahel

Digitalizace katastrálního operátu

V naší obci došlo v katastrálním území Vlaské a Vysoká u Malé Moravy dnem 2. 10. 2012 k takzvané digitalizaci katastrálního operátu.

Tímto procesem byla doplněna platná katastrální mapa uvedených katastrálních území zobrazením hranic pozemků, jejichž hranice v terénu neexistují a jsou sloučeny do větších půdních celků, přičemž tyto parcely jsou zpravidla označeny novými parcelními čísly, aby se zabránilo duplicitě. Zjednodušeně by se dalo říci, že pozemky a části pozemků zapsaných v takzvané zjednodušené evidenci jako parcely PK, byly nově zapsány jako samostatné parcely katastru nemovitostí.

Zpřesněním katastrálního operátu došlo pochopitelně v mnoha případech ke změně zaevidované výměry, ať už do plusu nebo do mínusu. Případný rozdíl ve výměře pozemků je třeba řešit s Finančním úřadem. V případě zvětšení výměry zvýšením daně a naopak při zmenšení výměry jejím snížením.

Podle sdělení finančního úřadu je třeba podat daňové přiznání nejpozději do 31. ledna 2013. Zpoždění delší než 5 dní bude pokutováno ve výši 0,05 % stanovené daně za každý den prodlení, nejvýše však 5 % stanovené daně. Minimální výše pokuty však činí 500 Kč.

Doporučujeme proto provést kontrolu svých nemovitostí na Katastrálním pracovišti v Šumperku. Doporučení se týká vlastníků, kteří nebyli přítomni na řízení o námitkách, které se konalo ve dnech 3.–14. 9. 2012 na Obecním úřadě v Malé Moravě.

Veřejné projednávání návrhu územního plánu

Městský úřad Šumperk, jako pořizovatel územního plánu pro Obec Malou Moravu, zahájil veřejné projednání návrhu „Územního plánu Malá Morava“. Od 14. 9. 2012 do 15. 10. 2012. je tento návrh vystaven k veřejnému nahlédnutí na Městském úřadě Šumperk, odboru strategického rozvoje, územního plánování a investic, Jesenická 31, Šumperk, dveře č. 307, jeho internetových stránkách www.sumperk.cz/mapovy-portal/uzemni-plany-obci/projednane a na Obecním úřadě Malá Morava.

Současně uvědomuje, že veřejné projed-

nání s výkladem projektanta se bude konat 17. 10. 2012 v 15.00 hodin v zasedací místnosti Obecního úřadu Malá Morava.

Nejpozději při veřejném projednání může každý uplatnit své připomínky a dotčené osoby (vlastníci pozemků a staveb dotčených návrhem veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření a zastavitelných ploch a zástupce veřejnosti) námitky. V námitce se musí uvést odůvodnění, údaje podle katastru nemovitostí dokladující dotčená práva a vymežit území dotčené námitkou. Námitky a připomínky se při veřejném projednání

uplatňují písemně a musí být opatřeny identifikačními údaji a podpisem osoby, která je uplatňuje. K později uplatněným připomínkám a námitkám nebude přihlíženo. Rovněž nebude přihlíženo k připomínkám a námitkám ve věcech, o kterých bylo rozhodnuto při vydání zásad územního rozvoje se uskuteční v pondělí 27. června 2011 v 15.00 hodin v nové zasedací místnosti Městského úřadu Šumperk, Rooseveltova ul.

Po celou dobu vystavení návrhu územního plánu, nejpozději však při veřejném projednání, může každý uplatnit své připomínky a dotčené osoby (vlastníci pozemků a staveb dotčených návrhem veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření a zastavitelných ploch a zástupce veřejnosti) námitky. K později uplatněným stanoviskům, námitkám a připomínkám se nepřihlíží.

Návrh územního plánu v papírové podobě a formulář k podání připomínek a námitek jsou k dispozici na Městském úřadě Šumperk, odboru strategického rozvoje, územního plánování a investic, Jesenická 31, Šumperk, kancelář č. 307 u ing. Kašparové a v elektronické podobě na úředních deskách www.sumperk.cz. Formulář k podání připomínek a námitek je možné si vyzvednout i na podatelství Městského úřadu Šumperk, nám. Míru 1.

Podzimní pranostiky

Čím déle vlaštovky u nás v říjnu prodlévají, tím déle pěkné a jasné dny potrvají.

Divoké husy na odletu - konec i babímu létu.

Když na Uršulu a Kordulu větry dují, po celou zimu nás navštěvují.

Když krtek v listopadu ryje, budou na vánoce lézat komáři.

Sníh na svatou Kateřinu věští vysoké obilí.

Je-li v prosinci Mléčná dráha jasně a zřetelně viděti, bude rok budoucí úrodný; je-li však částečně viditelná, nebude mnoho obilí a vína.

Když je Barborka ucouraná, chodí svatý Štěpán po ledě.

Připravila Kamila Tóthová

Obecní úřad Malá Morava

Autobusy a pardubické IREDO, věčné téma

Ještě bych se vrátil k tomu, co nám nahrazení vlaku autobusy přineslo. Od té doby, co jsem napsal minulý článek, tak se zase některé věci změnilo. Jako by tvůrci nového systému veřejné dopravy v Pardubickém kraji, a na něj navazující regiony, neměli vše předem připraveno a propočítáno.

Jaké jsou tedy? Především první víkendový autobus do Žamberka už nezastavuje v Lichkově na vlakovém nádraží, jen projíždí okolo po hlavní silnici. Druhou změnou je, že přibyla v jízdním řádu nová zastávka „Hanušovice, lom“. A třetí velkou změnou je uznávání jízdenek na autobusových linkách Integrovaného dopravního systému Olomouckého kraje (IDSOK), obsluhujících území IDS IREDO, k uznávání jízdních dokladů IREDO. Recipročně dochází k uznávání jízdních dokladů IDSOK na linkách IREDO obsluhujících území IDSOK. Jde o úsek „Hanušovice, železniční stanice“ – „Malá Morava, pohostinství“.

Je třeba ale také říct, že lidem občas zůstává nad jízdními řády rozum stát. Proč například po šesté hodině ranní míří na Malou Moravu trojice autobusů (včetně toho dálkového)? Lidé by jistě uvítali, aby alespoň jeden z nich jel tak, aby naopak byl před šestou hodinou v Králíkách. Tam se mimo jiné rozjíždí nový továrenský provoz, a to je příslib nových pracovních míst.

Přemýšlí tvůrci jízdních řádů o takovýchto věcech? Nebo si opravdu máme všichni koupit auta a hromadnou veřejnou dopravu považovat za přežitek, za něco, co dnes už nikdo nepotřebuje, co si jezdí jen tak samo pro sebe a aby to odsávalo krajské peníze?

Na četné dotazy našich čtenářů dnes přinášíme také základní informace o dvou dopravních systémech, které se na našem území překrývají, o pardubickém IREDO a olomouckém IDSOK a některých souvisejících pojímů.

OREDO

Společnost OREDO byla založena k 28. lednu 2003 rozhodnutím Zastupitelstva Královéhradeckého kraje z konce roku 2002, po dvouletém projednávání v orgánech zastupitelstva a po zpracování analýzy a návrhu organizace dopravní obslužnosti firmou Výrek. OREDO patří mezi zakládající členy České asociace organizátorů veřejné dopravy. V roce 2011 do společnosti OREDO vstoupil též Pardubický kraj.

V čele společnosti stojí dozorčí rada, v níž je každá z politických stran zastoupených v krajských zastupitelstvech zastoupena jedním členem. Statutárními orgány jsou dva jednatele, kteří mohou jednat každý samostatně. Od vzniku organizace je jednatelem Ing. Vladimír Záleský z Čestic, od 31. března 2011 je druhým jednatelem Ing. Emil Efler z Pardubic. Ve funkci předsedy dozorčí rady se vystřídal Jaroslav Vácha (2003–2005), Petr Kuřík (2005–2008), Josef Ješina (od 13. ledna 2009).

Od 31. března 2011 má dozorčí rada 6 členů, jejím místopředsedou je Dalibor Zelený.

OREDO začínalo se třemi zaměstnanci, v roce 2004 se jejich počet zvýšil na 6, působilo v pronajatých kancelářích a nevlastnilo žádný dopravní prostředek.

IREDO

Integrovaný dopravní systém Pardubického kraje (IDS Pk) fungoval od 1. února 2008 do 10. prosince 2011 v Pardubickém kraji na území okresů Pardubice a Chrudim. Okres Pardubice byl zaintegrovan k 1. únoru 2008 a okres Chrudim k 14. prosinci 2008.

Cílem integrace bylo dosáhnout propojení příměstské a městské dopravy na celém území kraje (veřejná silniční linková doprava, městská hromadná doprava, železniční doprava), koordinace jízdních řádů a sjednocení tarifů na tarif zónový.

Organizátorem systému byl zpočátku přímo Pardubický kraj a jeho krajský úřad. Od 1. října 2010 organizací systému na základě výběrového řízení převzala společnost OREDO s. r. o., tehdy vlastněná pouze Královéhradeckým krajem, do níž pak v lednu 2011 vstoupil i Pardubický kraj.

Podle původních představ měl IDS Pk v prosinci 2010 pokrýt území celého kraje, toto rozšíření však bylo odloženo až do data přechodu na následnický systém IREDO. Integrovaný dopravní systém Pardubického kraje zanikl dne 11. prosince 2011 začleněním do systému IREDO, který byl k tomuto dni rozšířen na Pardubický kraj.

IDSOK

Integrovaný dopravní systém Olomouckého kraje (IDSOK) sdružuje dopravní systémy existující na území Olomouckého kraje, tedy v okresech Olomouc, Přerov, Prostějov, Jeseník a Šumperk. Do IDSOK jsou zahrnuty systémy městské hromadné dopravy ve městech Olomouc, Hranice, Lipník nad Bečvou, Prostějov, Přerov, Šumperk a Zábřeh.

Systém zahrnuje autobusovou a železniční dopravu, v Olomouci též tramvaje. Integrace spočívá v jednotném tarifu a smluvních přepravních podmínkách, jednotných jízdních dokladech s časovou a zónovou platností a jejich vzájemným uznáváním mezi dopravci. Koordinátorem systému je oddělení IDS v Odboru dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Olomouckého kraje.

Na autobusových linkách Integrovaného dopravního systému Olomouckého kraje (IDSOK) obsluhujících území IDS IREDO dochází od 10. 6. 2012 k uznávání jízdních dokladů IREDO. Recipročně dochází k uznávání jízdních dokladů IDSOK na linkách IREDO obsluhujících území IDSOK.

Tarifní opatření by mělo zároveň vnést do nabídky autobusového spojení přehled. Cestujícím odpadnou starosti se zjišťováním informací, zda bude na lince směřující do cíle jeho cesty odbaven s jízdenkou IREDO či nikoliv. Nově cestující budou moci využít i linky Integrovaného dopravního systému Olomouckého kraje (IDSOK), na kterých dosud jízdenky IREDO neplatily.

Petr Mahel

Boural na mol opilý

Dne 16. srpna, kolem půl třetí odpoledn, boural devětačtyřicetiletý řidič firemní avie z Hanušovicka, který za volant sedl na mol opilý. Jeho cesta skončila mezi obcemi Malou Moravou a Skleně.

„Při průjezdu mírné zatáčky avie vyjela vpravo mimo vozovku do lesnatého porostu, kde narazila do stromu. Řidič z místa nehody odešel domů, kam si pro něj potom přišla policejní hlídka. Orientační dechovou

zkouškou policisté řidiči naměřili 3,15 promile alkoholu v dechu,“ informovala mluvčí policie.

Podle majitele firmy, které vozidlo patří, řidič jej užil neoprávněně. Škoda na vozidle byla předběžně odhadnutá asi na 10 tisíc korun, na poškozených stromech na 5 000 Kč. Řidiči hrozí trest odnětí svobody na šest měsíců až tři léta.

Šumperský deník, 17. 8. 2012

Vzpomínky na Malou Moravu a okolí - 3

Dnešní vzpomínání začneme proti proudu potoka Malá Morava, který je neodmyslitelnou součástí obce. Kdysi byl využíván jako zdroj hnací síly, ať už mlynů, elektráren či napájel strouhy a rybníky k chovu ryb. Rozděluje obec na pravý a levý břeh.

Říká se, že aby obec byla obcí, měla by mít kostel, školu a hospodu. A u té s číslem popisným 1 dnes začneme.

Hospodu vlastnil starý rod Langerů. Jeden z nich - Moritz Langer, nar. 1862, zemřelý roku 1926, je pochován se svojí ženou Emilií (1870-1929) na Malé Moravě. Na náhrobků je podle dřívějšího zvyku uvedeno i povolání, a to: „Gasthof s. FLAISCHERBESITZER“ (hospodský a řezník). Do roku 1945 pohostinství vedl Langer Karel. Jeho předek Langer Karl, nar. 30. 8. 1829 v Maršíkově, farnost Velké Losiny, se oženil r. 1869 ve věku 40 let 2 měsíců 9 dní v kostele svatého Václava v Žamberku. Vzal si za ženu Rozálii, dceru Antonína Kryštofka, řezníka v Žamberku. V listě je vepsáno, že vlastnil dům č. 1 a č. 129 na Malé Moravě, Selský dům č. 125 na Malé Moravě a statek č. 110 ve Vojtíškově. Zajímavostí u těchto zápisů je, že do 28. 10. 1918 byli občané Rakouské říše od 29. 10. 1918 do 1. 10. 1938 občané ČSR, od 1. 10. 1938 občané Německé říše. (Čerpáno z Ahnen = und Familien = Ordner - rodokmen Langerů, ve sbírkách F. Míko). Rod Langerů byl správně i s českými rody pocházejícími z Čech i Moravy - okolí Olomouce.

Po druhé světové válce se o národní správu jako první přihlásil pan Stanislav Kučera, číšník z Kyšperka. Ustanoven 4. 7. 1945. V roce 1946 je již zaspán jako uživatel František Kunčar, národnost česká, povoláním řezník. Je nutno poznamenat, že k hospodě č. 1 byla vždy připojena i budova řeznictví č. 169., na níž pan František Kunčar vykonával národní správu též. Ten povolání hospodského a řezníka vykonával až do roku 1953 spolu se svou manželkou. Měli dceru Marušku, později jsem se s ní setkal jako zásobovač ČSSS Staré Město v Týništi nad Orlicí, kde pracovala jako prodávačka náhradních dílů na stroje ze SSSR Bělorus - rypadla a pásová traktory DT54 a jiné. Též syna Frantíka a myslím, že Pepu. Po roce 1953 z hospody a řeznictví odešli.

Myslím, že v té době probíhaly akce proti tzv. kulakům a jiným nepohodlným. 30. ledna 1954 jej MNV v Malé Moravě vyzval, aby se do 6. února 1954 dostavil na jednání týkající se budov č. 1 a 169. Řeznictví č. 169 chtěla převzít Jednota spotřební družstvo v Malé Moravě. Uvedené domy byly dány do přímé správy MNV Malá Morava podle přípisu KNV Olomouc. Jak jednání dopadlo, není známo. Další osudy jsou ještě v hledání v SOA Šumperku. Pamatuji si jen matně, že jeden čas byl na hospodě i pan Jan Papu-

čík. Dalšími, kdo se na hospodě vystřídali, byli Štívrovi. Co se týká řeznictví, krátký čas zde byla prodejna Jednoty, ale pro nezájem a malé tržby byla zrušena. Po roce 1989 zde byla zřízena jatka farmy Morava.

Dům č. 129 byl vždy součástí majetku rodiny Langrů. Byl i spojen s domem č. 169, a to garáží. Využíval ji pan Kunčar ke garážování osobního auta. Po válce byl dán do národní správy. Bydlela tu též rodina Antonie a Bohuše Rumlových. Jeden čas v něm bydlela rodina Strmiskova. Dnes rodina Hamšíkova.

Kolem hospody vedle silnice tekl potůček asi 50 cm široký. Ten bral vodu z potoka a vpustl byla u č. 170, dnes Baronovo. Od hospody se stácel kolem trati a za zahradou Moravanských se vléval zpět do potoka. Proč tak byl udělán a k čemu kdysi sloužil, nevím. Vím jen, že za mého dětství sloužil k ošetření a ochlazení ran, které si rváci uštědřili v hospodě. Zvlášť jeden zážitek mi utkvěl v paměti. To když se porval pan Šprtal s panem Hajostou. Pan Šprtal seděl v potůčku, na hlavě namočený hadr, a čekal na sanitku s doktorem. Opodál si chladil ve vodě ruku pan Hajosta. A my děti se dívaly.

Dům č. 105 patřil Ottovi Jöckelu, který v něm provozoval krejčovství. Dne 8. 8. 1945 byl vydán dekret na národní správu komisařem pro Krumperky (Podlesí) panu Aloisi Směšnému, na provozování krejčovské činnosti na č. 105. Po něm v roce 1947 (zápis z 11. 6. 1947) převzal dům národní správce Karel Adamuška. V roce 1948 dům převzal pan Koutný František. V domě, podle zápisu, byla vedena živnost krejčí, ale ten ji zřejmě nevykonával a je veden jako hospodářský dělník. Vedli menší hospodářství. Potom z obce odešli. Do domu se nastěhovala rodina Pacáková. Ing. Pacák pracoval na ředitelství Státního statku Malá Morava jako hlavní zoo-

technik. Jeho paní jako účetní na pile. Měli syna Radka. Dnes zde bydlí rodina Macka Josefa.

Dům č. 170 byl do roku 1945 v držení Ditera Huga a jeho rodiny. Měl živnost stolařskou a zaměstnával jednoho dělníka. Po válce v roce 1945 převzal národní správu nad živností pan Leopold Mrnka. Zápis z 11. 6. 1947 po konfiskaci uvádí, že živnost je v klidu, likvidace se neprováděla. Kdo všechno se v domě do června 1957 vystřídal zatím zjištěno nemám. Snad pomůžou čtenáři nebo v zimě studium v archivu. Vím jen, že před červnem 1957 už byla v domě služebna SNB, okresek VB, a sloužil zde příslušník SNB pan Vala. Byl to mladší člověk, vyšší postavy, krátce ženatý. Měli malé dítě. A on chodil se psem vlčákem. Od června 1957 do 29. 1. 1971 zde bydlela rodina Šperkova. Pan Šperka byl jako příslušník Veřejné bezpečnosti tzv. okrskář. Služebna a kancelář byla v domě v podkroví. Na okrsku sloužil do roku 1968. V roce 1968 přešel na kriminální službu v Šumperku, odbor vyšetřování. Po něm byl okrskářem pan Pavel Šedivý. Bydlel ve Skleném a služebnu měl již v Hanušovicích. Poté dům obývali Baronovi starší, kteří se přestěhovali od rychty. Dnes tam bydlí Baronovi mladí.

Nad domem č. 170 asi 150-200 m vpravo si pozorný divák všimne dnes již sotva znatelné základny domu. Tento dům nebyl nikdy po válce užíván, aspoň já si nepamatuji, a už v době krátce po ní byl zbourán. Nevím jaké měl popisné číslo. Vše se bude muset zjistit. Po tak dlouhé době už se některé podrobnosti špatně zjišťují. A je tu most, kde se nám obec začíná dělit na pravou a levou stranu. Domů přibývá a zástavba houstne.

Chtěl bych ještě vzkázat. Byl jsem upozorněn na obyvatele domu čp. 80, a to paní Noskovou a syna Ládi, poštmistra. Za upozornění děkuji, i když o nich vím. I o zednicích, kteří tam bydleli na půdě. Jsem vděčný za každou informaci, fotku či dokument. Ostatně nejsou jenom pro mne. Dělán vše, aby je dostala obec jako taková a založila je do svého archivu nebo sbírek.

Příště vezmeme domy po levé straně potoka směrem do středu obce.

František Miko
Hanušoviclá 120, 788 32 Staré Město

Myslivecké sdružení Horal Malá Morava

pořádá dne 17. listopadu 2012 od 19.00 hodin

v Kulturním domě Malá Morava tradiční

Poslední leč.

K poslechu hraje hudební skupina Protektor.

Občerstvení a myslivecká kuchyně zajištěna.

O půlnoci bohatá zvěřinová a věčná tombola.

Zápis z 9. zasedání

Zastupitelstva obce Malá Morava,

konaného dne 7. 9. 2012 v Kulturním domě v Malé Moravě od 16.00 hod.

Poznámka: zveřejněna je upravená verze Zápisu z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů v platném znění. Do úplné verze Zápisu mohou v případě potřeby na obecním úřadě nahlédnout občané obce od 18 let věku s trvalým pobytem na území obce, dále pak fyzické osoby - vlastníci nemovitostí (staveb, bytů, pozemků) na území obce a také cizí státní příslušníci, kteří mají trvalý pobyt na území obce. Jiné fyzické osoby a osoby právnické mají možnost získat informace z jednání zastupitelstva obce na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Přítomní členové zastupitelstva obce:

Köhler Walter (3) od 16:40 hod., Kouřil Jan (4), Marinov Antonín (5), Morong Pavel (6), Morong Štěpán (7), Svoboda Karel (8), Temňák Josef (9).

Nepřítomní členové zastupitelstva obce:

Hulín Josef (1) - omluven
Ing. Janda Marek (2) - omluven

Přítomní občané:

M. S., A. Š., M. Č., M. C., M. K., M. K., A. K., D. M., L. C., V. M.

Hlasování zastupitelů: (+) pro, (-) proti, (o) zdržel se hlasování, (x) nepřítomen.

Program jednání:

1. Schválení programu.
2. Určení zapisovatele z jednání.
3. Určení ověřovatelů z jednání.
4. Kontrola plnění usnesení z minulého zasedání a zpráva o činnosti obecního úřadu.
5. Provedené rozpočtové opatření.
6. Rozpočtové změny č. 200002/2012.
7. Výsledek hospodaření obce za leden až srpen 2012.
8. Souhlas se stavbou oplocení Vysoký Potok.
9. Souhlas se stavbou rekreačního objektu ve Skleném.
10. Souhlas se stavbou rekreačního objektu v Podlesí.
11. Dodatek ke smlouvě na stavbu parkoviště.
12. Smlouva o věcném břemeni.
13. Pronájem bytů.
14. Poškození nájemních bytů.
15. Záměry prodeje:
 - Podlesí,
 - Vysoký Potok.
16. Záměr pronájmu nemovitostí.
17. Prodej nemovitostí:
 - Podlesí,
 - Vojtíškov.
18. Opatření obce o zimní údržbě.
19. Diskuse.
20. Závěr jednání.

Jednání zastupitelstva zahájil starosta obce Antonín Marinov v 16.00 hodin. Konstatoval, že je přítomno šest zastupitelů a tudíž je zastupitelstvo usnášení schopné.

1. Schválení programu

2012/09/01: ZO schvaluje program jednání.

Hlasování: 6:0:0 (schváleno)

2. Jmenování zapisovatele z jednání

Starosta jmenoval zapisovatelkou z jednání paní Simonu Pospíchalovou.

3. Jmenování ověřovatelů zápisu

Starosta obce jmenoval ověřovatelem zápisu pana Jana Kouřila a pana Štěpána Moronga.

4. Kontrola plnění usnesení z minulého zasedání

Starosta seznámil přítomné s plněním usnesení z minulého zasedání a se zprávou o činnosti obecního úřadu.

ZO bere na vědomí zprávu o plnění usnesení.

5. Provedená rozpočtová opatření

Starosta obce seznámil zastupitele s rozpočtovými opatřeními č.100007/2012 až 100014/2012 schválenými a provedenými v jeho působnosti.

6. Rozpočtové změny č. 200002/2012

Zastupitelstvo obce projednalo rozpočtové změny č. 200002/2012, včetně důvodové zprávy. Rozpočet byl navýšen v příjmech i výdajích o 605 290,- Kč podle jednotlivých kapitol. Kompletní znění rozpočtových změn je v příloze č. 1 tohoto zápisu.

2012/09/02: ZO schvaluje rozpočtové změny č. 200002/2012.

Hlasování: 6:0:0 (schváleno)

7. Výsledek hospodaření obce za období leden až srpen 2012

Starosta Antonín Marinov seznámil přítomné s výsledkem hospodaření obce v uvedeném období.

ZO bere na vědomí zprávu o výsledku hospodaření obce v období leden až srpen 2012.

8. Souhlas se stavbou oplocení Vysoký Potok

Investor pan W. K. požádal o vyjádření ke stavbě oplocení pastevního areálu v katastrálním území Vysoký Potok. Oplocení by mělo být provedeno pozinkovaným pletivem o výšce 2 m uchyceným na dřevěných sloupcích.

2012/09/03: ZO souhlasí se stavbou oplocení pastevního areálu v k. ú. Vysoký Potok.

Hlasování: 6:0:0 (schváleno)

9. Souhlas se stavbou rekreačního objektu ve Skleném

Investor Ing. V. P., prostřednictvím projektanta Ing. M. Č., požádal o vyjádření ke stavbě rekreačního objektu na pozemku p. č. st. 6/1 v k. ú. Sklené u Malé Moravy.

2012/09/04: ZO souhlasí se stavbou rekreačního objektu na st. p. p.č. 6/1 v k. ú. Sklené u Malé Moravy.

Hlasování: 6:0:0 (schváleno)

10. Souhlas se stavbou rekreačního objektu v Podlesí

Investorka M. O., prostřednictvím projektanta Ing. L. T., požádala o vyjádření ke stavbě rekreačního objektu na pozemku st. 134, p. č. 163, 164, 174 a 1878/1 v k. ú. Podlesí- město. Zároveň žádá o možnost zřídit odstavné a parkovací stání na pozemku p. č. 1787/1 ve vlastnictví obce a ČOV, včetně zemního filtru a vsakovací jímky na p. č. 174.

2012/09/05: ZO souhlasí se stavbou rekreačního objektu na st. p. p. č. 134, p. č. 163, 164, 174 a 1878/1 v k. ú. Podlesí- město a pověřuje starostu podpisem smlouvy o právu provést stavbu na uvedených pozemcích.

Hlasování: 6:0:0 (schváleno)

11. Dodatek ke smlouvě na stavbu parkoviště

Na minulém zasedání zastupitelstva byla schválena smlouva o dílo na stavbu parkoviště. Následně při geometrickém zaměření staveniště bylo ovšem konstatováno, že nesouhlasí vzdálenost od místní komunikace a také, že projekt neřeší napojení parkovací plochy ke komunikaci. Projektované dláždění není ukončeno, čímž by docházelo k rozpadu zámkové dlažby. Proto bylo navrženo řešení, že navrhovaná část bude ukončena obrubníky a napojení bude provedeno asfaltovou směsí. Opatřením dojde k navýšení ceny o 52 089 Kč + DPH.

2012/09/06: ZO souhlasí s uzavřením dodatku smlouvy o provedení díla na stavbu parkoviště na Malé Moravy.

Hlasování: 6:0:0 (schváleno)

12. Smlouva o věcném břemeni

O podpis smlouvy se společností ČEZ Distribuce, a. s., požádala společnost Geodézie Česká Třebová, s. r. o., Palackého 297, 560 02 Česká Třebová. Jedná se o uložení kabelového vedení NN pro vodní elektrárnu ADAM Červený Potok. Věcné břemeno se zřizuje úplatně za cenu 1 000 Kč vč. DPH.

2012/09/07: ZO souhlasí s uzavřením smlouvy o věcném

břemenu se společností ČEZ Distribuce, a. s., spočívající v uložení kabelového vedení pro vodní elektrárnu ADAM Červený Potok, a pověřuje starostu jejím podpisem.

Hlasování: 6:0:0 (schváleno)

13. Pronájem bytu

K dnešnímu dni obec Malá Morava disponuje třemi volnými byty. V Podlesí 22, Podlesí 135 a na Malé Moravě 90. Byty v čp. 90 a 135 je možno pronajmout ihned, byt čp. 22 po provedení oprav. Obci byly na základě oznámení doručeny žádosti těchto zájemců:

V. M. – má zájem o čp. 90,

J. C. – má zájem o čp. 90,

M. K. – má zájem o čp. 90,

J. K. – má zájem o čp. 90,

Manželé P. – mají zájem o čp. 22,

Manželé J. – mají zájem o čp. 22,

P. L. – má zájem o čp. 22,

O byt v čp. 135 nemá nikdo zájem.

2012/09/08: ZO schvaluje uzavření nájemní smlouvy na byt v Malé Moravě 90 s M. K. a na byt v Podlesí 22 s P. L.

Hlasování: 6:0:0 (schváleno)

14. Poškození nájemních bytů

V prvním případě se jedná se o letitý problém v nájemním bytě ve Vojtíškově, nájemcem je paní D. K. Nájemkyně je chovatelkou velkého množství psů, kteří obtěžují ostatní nájemníky a návštěvníky Vojtíškova, znečišťují veřejné prostranství a poškozují majetek obce. Jedná se zejména o pronajatý byt a společné prostory bytového domu. V srpnu tohoto roku byl Policií ČR dán podnět na prošetření spáchání přestupku. Jako další krok k nápravě situace je navrženo s chovatelkou ukončit nájemní smlouvu a vystěhovat ji z pronajatého bytu. Po zjištění rozsahu poškození bytu by obec měla vyžadovat náhradu škody. Dalším problémem je likvidace polorozbořených stavení chovatelky, včetně všech nashromážděných odpadů a likvidace na skládce. I náhradu těchto nákladů by obec měla po chovatelce požadovat.

K dalšímu poškození nájemního bytu dochází i v případě nájemce pana M. C.

2012/09/09: ZO schvaluje ukončení nájemního vztahu s nájemníky obecních bytů paní D. K. a panem M. C.

Hlasování: 6:0:0 (schváleno)

15. Záměr prodeje

15.1. Záměr prodeje Podlesí

A. P. o odprodej pozemku p. č. 1876, ostatní plocha - ostatní komunikace o výměře 209 m² a v k. ú. Podlesí-město. Žadatel zde hodlá do dvou let vybudovat dle žádosti hrací hřiště pro veřejnost. Jedná se o starou nevyužívanou cestu, zaznamenanou pouze v katastrálních mapách a v terénu neexistující. Na její části je vybudované travnaté sportovní hřiště. Záměr prodeje je možný ovšem za podmínky, že zde bude v navrženém termínu vybudováno hřiště, které bude i v budoucnu sloužit i veřejnosti.

2012/09/10: ZO schvaluje záměr prodeje pozemku p. č. 1876 ostatní plocha - ostatní komunikace o výměře 209 m² v k. ú. Podlesí-město.

Hlasování: 6:0:0 (schváleno)

15.2. Záměr prodeje Vysoký Potok

F. a M. S. požádali o odprodej pozemku p. č. 733/2, ostatní plocha - ostatní komunikace, o výměře 562 m² u nemovitosti v jejich vlastnictví v k. ú. Vysoký Potok. K přístupu k nemovitosti je využívána cesta na jiném pozemku. V tomto případě bylo navrženo neprodávat pozemek s tím, že by měl být veřejně přístupný.

Starosta obce nechal hlasovat o neschválení záměru prodeje.

2012/09/11: ZO neschvaluje záměr prodeje pozemku p. č. 733/2, ostatní plocha - ostatní komunikace, o výměře 562 m² v k. ú. Podlesí-město.

Hlasování: 6:0:0 (schváleno)

16. Záměr pronájmu

O pronájem pozemku p.č. 1306 ostatní plocha v k. ú. Malá Morava (u bytových domů čp. 8 a 9) požádala paní Y. V. Pronajatý pozemek by žadatelka ráda užívala jako zahradu a ke skladování dříví, pro potřeby otopu. Pozemek v navrženém rozsahu nelze pronajmout, nachází se zde například sportovní hřiště a dále různé drobné stavby nájemníků domů. Žádný z těchto nájemníků ovšem nemá souhlas s pronájmem obecního pozemku. Bylo navrženo oslovit majitele kůlen a za jejich účasti provést místní šetření a zjistit kdo a jakou část

pozemků užívá. S těmito občany budou uzavřeny nájemní smlouvy. Následně bude určeno, jakou část lze pronajmout paní Večeřové. Starosta navrhl, aby toto šetření bylo provedeno i za účasti zastupitele Ing. Marka Jandy, který nejlépe z nás zná místní poměry.

2012/09/12: ZO schvaluje provedení místního šetření za účelem zjištění rozsahu užívání pozemku p. č. 1306 v k. ú. Malá Morava.

Hlasování: 6:0:0 (schváleno)

17. Prodeje nemovitostí

17.1. Prodej nemovitostí Podlesí

Na minulém zasedání zastupitelstva byl schválen záměr prodeje nemovitostí p. č. st 184 o výměře 230 m² a p. č. 2170 o výměře 57 m² v k. ú. Podlesí-město. O pozemky požádali Manželé M. a E. P. za účelem výstavby objektu k bydlení. Pozemky jsou v zastavitelném území obce. Záměr prodeje byl řádně zveřejněn na úředních deskách a nikdo na něj nereagoval.

2012/09/13: ZO schvaluje prodej nemovitostí p. č. st 184 o výměře 230 m² a p. č. 2170 o výměře 57 m² v k. ú. Podlesí-město manželům M. a E. P. za cenu 11 480 Kč + náklady spojené s převodem nemovitostí.

Hlasování: 6:0:0 (schváleno)

17.2 Prodej nemovitostí Vojtíškov

Na minulém zasedání byl schválen záměr prodeje pozemku p. č. 65 ostatní plocha o výměře 237 m². O tento pozemek žádal MUDr. K. T. jako majitel sousední nemovitosti. Záměr prodeje nemovitostí byl řádně zveřejněn na úředních deskách a nikdo na něj nereagoval.

2012/09/14: ZO schvaluje prodej nemovitostí p. č. 65 ostatní plocha o výměře 237 m² v k. ú. Vojtíškov MUDr. K. T. za cenu 4 029 Kč + náklady spojené s převodem nemovitostí.

Hlasování: 6:0:0 (schváleno)

18. Opatření obce o zimní údržbě

Zastupitelé obce projednali plán zimní údržby, způsob jejího provádění a seznam komunikací, kde se zimní údržba provádět nebude.

Na jednání se v 16.45 hod. dostavil pan Köhler.

2012/09/15: ZO schvaluje Nařízení obce č. 1/2012, kterým se stanovuje plán zimní údržby a seznam místních komunikací, na kterých se z důvodu malého dopravního významu nebude provádět zimní údržba.

Hlasování: 7:0:0 (schváleno)

19. Diskuse

Paní A. Š. se ptá na způsob platby za odpady a vodu v bytech č p. 8 a 9 na Malé Moravě, na současné jízdní řády, na zateplení bytového domu, ve kterém bydlí. Dále se ptala proč byl u domů čp. 8 a 9 instalován koš na psí exkrementy a kolik to stálo.

Paní A. H. informuje o situaci při přestupu na autobus v Hanušovicích, chybí zde krytá autobusová zastávka.

Paní M. Č. informuje o černé skládce v blízkosti jejího domu, kterou vždy někdo založí a následně tam páli odpad.

Starosta informoval o žádosti pana P. M. o oficiálním uznání názvu „Olšovská země“ a jeho zapracování do územního plánu. Dále starosta informoval o návrhu záměru vybudovat na Malé Moravě dětské hřiště.

20. Závěr jednání

Starosta obce Antonín Marinov poděkoval všem přítomným zastupitelům a občanům za účast a v 17.30 hod. jednání ukončil.

Ověřovatelé zápisu: Jan Kouřil, Štěpán Morong
Zapsala: Simona Pospíchalová

Starosta obce: Antonín Marinov

Příloha zápisu:

Rozpočtové změny č. 200002/2011 (k nahlédnutí na obecním úřadě)

Jak se zavírala škola ve Vysoké

Bylo to někdy v roce 1964, kdy jsem Vysokou navštívil. A to hned dvakrát. Jednou na jaře a pak téhož roku v zimě, někdy okolo Vánoc. Bylo to v souvislosti s jednáním o ukončení činnosti zdejší obecné školy.

Byla to škola-školička se dvěma třídami, ale plná dětí. Byl jsem tam se školním inspektorem spíše jako „čumil“ a ne jako nějaký funkcionář nebo pedagog. Škola se rušila na základě rozhodnutí tehdejšího ministra školství. Malotřídní školy měly být zrušeny a děti, které je navštěvovaly, měly chodit do větších škol, tedy někam do sousedních obcí. Reorganizace na všech stupních škol probíhaly a probíhají snad za všech režimů. Jako by to byl nějaký český národní sport.

Nařízení se praktikovalo různě. Někde proti tomu tvrdě vystoupili místní občané a změna se prostě neprovedla. A naopak jinde, tak jako tomu bylo ve Vysoké, na to lidé nerekli nic a podvolili se. Že je to vlastně začátek likvidace jejich obce, to si tehdy zřejmě vůbec neuvědomovali.

Priznám se, že já tehdy také ne. Všechno mi to dochází až dnes. Tehdy jsem byl ale mladý a o skutečných potřebách občanů tohoto kraje jsem neměl ani páru. Teď už je mi jasné, že tam, kde zrušíte školu, hospodu, hájenku, faru, obchod, poštu a i tím i práci pro lidi, je taková obec rovnou na vymření.

Aby bylo jasno, nejeli jsme do Vysoké žádným osobním vozem jako nějaký papaláš, ale klasicky vlakem do Vlaského a odtud pěšky až do Vysoké. Autobus tam v té době sice jezdil, ale nám, kteří jsme tam byli poprvé v životě a neuměli se hned zorientovat, prostě ujel.

Nám to nevadilo, oba jsme byli sportovci a velcí turisté, i když pan inspektor byl už starší pán. Já byl rád, že půjdeme kousek přírodou, krásnou krajinou, kterou jsem trochu již znal. Prošli jsme ostrým údolím podél potoka a následně i dvě ostré zatáčky, které nás vynesly nahoru, do úrovně obce, byť jsme ještě šli v polích. Bylo jaro, za krásného slunečného počasí nám do kroku zpívali skřivani. Jistě měli asi radost, že zase vidí nějaké opravdové pocestné. Trochu jsme se při tom pochodu zadýchali, a proto jsme si na chvíli odpočinuli a kochali se krásami krajiny.

Panu inspektorovi se na holé hlavě perčil pot. Utíral si lysinu kapesníkem, což mne zaujalo, protože tak nějak to dělávali starí kovbojové ve starých amerických westernech. On totiž vypadal, jako by z těch kovbojek zrovna vyskočil. Ne, neměl na sobě žádný nažehlený oblek, ale byl oblečen jako turista a na hlavě měl takový podivný klobouk, asi jako muži v těch filmech z Divokého západu. Pod nosem měl mohutný černý knír, asi aby jím trochu maskoval tu svoji pleš. Jako chrpy modré oči vás pohledem přímo propíchovaly. Na nohách měl kostkované pumpky, podkolenky a koženou vysokou obuv. Říkal, že to jsou lovecké boty, ale mně přišly spíše jako lepší „komisňáky“. Na sobě měl pak větrovku, co se oblékala ve švédském stylu přes hlavu. Šátek, co měl ještě ve Vlaském kolem krku, si už cestou do kopce sundal, protože se hrozně potil.

Já byl oblečen podobně, ale trochu moderněji. Na sobě jsem měl něco podobného jako pan inspektor, ale na hlavě placatou čepici anglického vzoru. Kostkovanou, plstěnou. Snad si nás dovedete trochu představit. Dnes bychom asi vypadali jako dva strašáci do zelí, ale tehdy

jsme byli oba za štramáky a moc se mýlit nebudu, když řeknu, že jsme vypadali jako skuteční cizozemci. Pro místní jsme byli hned na první pohled nevědění a jistě zajímaví lidé.

Přišli jsme tehdy s panem inspektorem do třídy v průběhu vyučování. Když jsme vstoupili do učebny, třída ztichla a žáci povstali. Byli jsme očekáváni, a tak nám děti na uvítanou zazpívaly dvě národní písničky, což se panu inspektorovi hrozně líbilo. Asi pan učitel dostal echo, jak se má panu inspektorovi zalíbit, čemuž jsem rozuměl.

Pak držel pan inspektor k dětem řeč, jak je správné se učit, že jsou také chloubou a hlavně budoucností našeho národa, že z nich jistě budou v dospělosti užiteční lidé a tak dále. Byla ta jeho řeč tak dojemná, že jsem z toho málem szel. Ne dojetím, ale smíchy. Protože mi bylo jasné, jak jsou asi děti „šťastné“, když jim náš příchod zvěstoval zavření školy. Že z nich od této chvíle budou „dojízďáci“ a z počátku především „pěškochoďové“, kteří budou přes pole a lesy pochodovat do vzdálených obcí, aby navštěvovaly tamější školu. Hned po inspektorově projevu děti dostaly ten den volno. S velikým křikem vyběhly ven a běžely domů. Tehdy spíše odlétly jako hejno vyplašených vrbů.

Pan inspektor pak držel řeč k panu řídícímu. Šlo o jeho další umístění na jiné škole. Tehdy bylo jakékoliv zaměstnávání na tak zvanou „umístěnku“. To se dnes již málo ví. Potom nás pan řídící vyzval, abychom u něj zůstali na oběd, že prý má paní učitelová pro nás něco nachystáno. Odmítli jsme oba s tím, že máme své jídlo z domu, což byla pravda. Ale hlavně jsme nechtěli obtěžovat. Jen jsme požádali o trochu vody na uhašení žízně. Tehdy spíše o hodné vody, bylo totiž hrozně horko.

Posadili jsme se na lavičku pod okny školy, kde byla hezká květinová zahrádka. Příjemně se tam sedělo. Snědli jsme svou svačinu.

Já měl chleba se sádlem a cibulí, pan inspektor chleba se salámem.

V klidu jsme rozvažovali, co uděláme dále. Škola se nám moc líbila. Byl to ve skutečnosti menší dům, ale pro školské účely té doby byl dostačující. Ale nařízení na její zrušení platilo a místní lidé proti tomu nic nenamítali. Možná sice namítali, ale nesměle, nebo se to na okres a kraj vůbec nedoneslo. Což je taky možné.

Hned na místě mi bylo jasné, že děti čekají s nadcházející docházkou do jiné školy velké potíže. Ano, docházkou, protože bylo jasné, že do školy pěšky chodit budou, a to do sousedních vsí. Kam, to ale nebylo ještě rozhodnuto. To jsme měli navrhnout právě my dva.

Nejdříve jsme si prohlédli samotnou Vysokou. Byla to krásná, podhorská pohraniční vesnice. Pěkně udržované domky se zahrádkami a vším, co na vesnici patří k praktickému životu a praktickému bydlení. O skladbě zdejšího obyvatelstva jsme si ale iluze nedělali a o jejich vztahu k obci také ne. Bylo nám jasné, že se jedná o nedávno dosídlenou vesnici s lidmi odevšad, třeba i ze zahraničí. Žili tu totiž i reemigranti z Rumunska i odjinud. A nebyli třeba ani zrovna české národnosti, ale k ní se jen hlásili. Bylo to podivné, ale bylo to tak.

Dále jsme zašli do nedaleké osady Cibulka, což byla taková malá vesnička, směrem ke Starému Městu. Také zde na nás dýchla nádherná krajina. Také zde měly všechny domy své obyvatele, byly upravené a hlavně plné dětí. To nás zajímalo ze všeho nejvíce, jejich existence, jejich život zde. Pak jsme se zase vrátili zpět do Vysoké.

Zde jsme se rozdělili. Museli jsme projít trasu - cestu, kterou by v budoucnu chodily, lépe řečeno, kudy budou nadále chodit zdejší děti do školy. Alespoň zpočátku, než bude pro ně zavedena školní autobusová linka.

Jedna možná trasa byla na západ do Vojtíškova. Na tu se vypravil pan inspektor. Druhá

trasa byla do Vysokých Žibřidovic. Tam jsem vyrazil já. Bylo krásné počasí a šlo se pěkně. Domluvili jsme se, že se opět setkáme v hospodě na nádraží v Hanušovicích - v oddělení vyšší cenové skupiny. Tehdy totiž byly ještě v hospodách a restauracích po celé republice různé cenové skupiny. Zázitky odsud popíši jindy.

Jak jsme se domluvili tak se i stalo. Setkali jsme se v Hanušovické nádražní hospodě a hned jsme si vyměnili své zázitky z cesty. Na základě toho jsme se pevně dohodli, že děti budou chodit od nejbližší možné doby do školy ve Vojtíškově. Cesty do Vojtíškova, ale i do Vysokých Žibřidovic byly silnicemi třetí třídy, tedy sjízdné a upravené, ale měly tehdy ještě nezpevněný povrch. Dalo se na nich očekávat i bláto a podobně. Dále bylo nutné prověřit situaci na zdejších cestách v zimě. Vše jsme museli brát s ohledem na děti, ne podle měřítek dospělých. Bylo nutné vyřešit také situaci dětí z Vlaského, které také chodily do školy do Vysoké. Ty byly nakonec vozěny do školy v Podlesí.

Tehdy v té hanušovické hospodě jsme si s panem inspektorem ujasnili, že cesta dětí do Vysokých Žibřidovic je sice krásná, ale vede do kopce a z kopce mezi poli. Z pohledu turisty pěkná, ale na denní docházku pro děti není vhodná. Cesta do Vojtíškova se nám zdála hned lepší a jednodušší, i když i ta měla své zadrhele. Taky byla nahoru a dolů. Dohodli jsme se proto, že konečný závěr neuděláme, ale navštívíme školu ještě v zimě, aby obrázek o docházce dětí do školy za každého počasí byl pro naše rozhodování úplný. Myslím si, že dnes by se s nimi nikdo ne bavil ani náhodou a rozhodlo by se od stolu a hlavně lidmi, kteří by ani nevěděli, kde se nachází předmětná obec, natož tak jaké podmínky k návštěvě školy mají zdejší děti, případně jak moc je nebo není vhodná pro školní výuku zdejší škola. Prostě - časy se mění.

Jak jsme si řekli s panem školním inspektorem, tak se i stalo. Domluvili jsme se, že to vyzkoušíme někdy v lednu. Já jel den napřed s tím, že přenocuji ve škole, jak jsme si předem domluvili.

Do Vlaského jsem jel zase vlakem a pak známou cestou - tentokrát zimní - putoval do Vysoké.

Cesta byla nádherná, hlavně ty scenérie zimní přírody. Bylo asi metr sněhu, který se na slunci jen jiskřil. Cesta byla prohrnutá, a tak se mi dobře šlo. Bylo mrazivo, ale slunečno. Trochu pofukoval mrazivý vítr, ale nahore bylo opět vidět na všechny strany do kraje. Prostě nádherné.

Ve škole jsem byl již očekáván. Bylo příjemně zatopeno, děti ukončily hodinu, dostaly úkoly domů a rozběhly se ven. Bylo mi hned jasné, že se zde na žádnou družinu a hlídání pod dozorem dospělých nehraje. Starší děti hlídaly ty mladší a vše bylo tak nějak normální. Asi i proto, že v každé chalupě bylo plno dětí a proto bývaly ženské spíše v domácnosti.

Pro mé ubytování bylo již vše nachystáno v jedné místnosti včetně teplého čaje a něčeho malého k zakousnutí od paní učitelové.

Řidič učitel bydlel v jiném domku poblíž školy, takže jsem ve škole na noc zůstal sám. Trochu jsme si s místním řidičem panem učitelem popovídali, ale i on pak odešel. Bylo mi jasné, že spíš čekal školního inspektora a ne jen mou osobu, jakéhosi třetířádeho okresního úředníka. Inspektor měl sice jet původně se mnou, ale něco mu do toho přišlo, a tak přijel až druhý den. A to právě bylo to zajímavé.

Přes noc přišla opravdová zimní bou-

ře s vichřicí a se sněhem. Ta pokračovala i přes den. Nebylo vidět skoro na krok. Cesta do Vysoké byla zavátá a děti z Vlaského tentokrát nedorazily. Prý to tam bývalo takhle zvykem, za takového počasí.

Inspektor nakonec dorazil před polednem. Zničený, zmrzlý. Sice na lyžích, ale unavený, protože šel celou cestu sám v té vánici a měl obavu, že spíše zabloudí a zmrzne, než že dojde do Vysoké. U horkého čaje se slivovicí se mu udělalo lépe. Také počasí se nakonec umoudřilo.

Najednou ke škole přijely dva pásové traktory (DT), které jednak táhly pluhu, a jednak přivezly nákup pro pana řidiče, který měl dole ve Vlaském domluvený a potom dovezený z Hanušovic. Normálně tehdy do Vysoké jezdila pojízdná prodejna Jednoty každý den. Řidič byl z Vysoké a parkoval tam. Klasické vesnické prodejny byly jinak ve všech okolních obcích. Takže lidé z Vysoké chodili na nákup do Vojtíškova, do Vysokých Žibřidovic nebo jezdili autobusem do Hanušovic. Ale pojízdná prodejna jim dovezla vředycky všechno to, co potřebovali. Něco měla „na volno“, něco podle lístečku, co kdo tomu řidiči a prodáváči v jedné osobě dal. Samo sebou, že to byly většinou místní ženské, chlapi se o takové „přízemní věci“ nestarali.

Protože nám buldozerista řekl, že budou prohrnovat cestu do Vysokých Žibřidovic až později nebo nejspíš až zítra, vydali jsme se spolu s panem školním inspektorem pěšky na cestu do Vojtíškova. Ta již prohrnutá byla. Buldozerista hned dopřesnil, že pojedou ještě jednou s pluhem do Vlaského a cestu budou nejen prohrnovat, ale i sypat škvárou.

Stále pofukoval vítr a hrozilo, že bude obec Vysoká zase odříznuta od světa. Tehdy se to provádělo naprosto všude tak, že vždy jela vlečka tažená koňmi, traktorem a nebo jel nákladák naložený škvárou, méně pak již nějakou drť, a sypalo se ručně. Po stranách na okrajích stáli dva chlapi s lopatou a na strídačku házeli posyp na cestu.

Bylo to tak všude v celé republice. Jen pro doplnění ještě dodávám, že práce se sněhem se dělila na tři zóny. První zónou byly silnice první třídy, a ty se prohrnovaly pořád. Pak byly na řadě silnice druhé třídy. Toto vše dělal podnik Silnice. Ostatní veškeré komunikace se prohrnovaly také okamžitě, ale tzv. dodavatelsky. Totiž Okresní správa silnic (stát) měla všude každý rok nasmlouvanou údržbu všech komunikací, ve všech obcích včetně samot, s místními podniky, které vlastnily vhodnou techniku. Nejčastěji se zemědělskými závody (JZD, Státní statky), nebo lesními závody. Prohrnování se provádělo okamžitě po napadení sněhu, a proto se prakticky žádná kalamita v té době nekonala - myšleno ve smyslu, jak je to dnes, kdy mnohdy po každém sněžení jsme bombardováni zprávami v televizi a v rozhlase, jak kde jsou lidé odříznuti od světa a podobnými hloupými informacemi. Chlapi od nasmlouvaných podniků (závodů) byli leda rádi, že si něco přivydělají navíc, neboť měli v té době většinou „okurkovou sezonu“ - málo vydělali.

Do Vysoké zajížděl několikrát denně autobus z Vlaského a zpět, ale i jiná podobná vozidla, jako třeba ta pojízdná prodejna, která tam vlastně parkovala přes noc každý den.

Šlapal jsem po krásné, zmrzlé, ale vyhrnuté cestě do Vojtíškova a pan inspektor tentokrát vedle mě jel na lyžích. Jeho vizáž jsem již popisoval. Tentokrát vypadal obdobně, jen byl vycpaný různými vycpávkami. Pod svou

švédskou bundou měl silný vlněný svetr, jistě i „Jägerovo spodní prádlo“, na hlavě měl místo klobouku klasického kulicha s bambulkou. Já ostatně vypadal také tak. Lyže měl klasické dřevěné, jasanové s bambulkou na jejich hrotu vepředu. Skluznice měl natřeny svíčkou. Hole měl také impozantní. Byly vyrobeny z bambusu skoro čtyři centimetry silného. Nahore byly ukončeny jakýmsi dřevěným ozdobným násadcem. Dole měl asi čtyřicet centimetrů v průměru široké kruhy, aby se mu hůl při odpichu pěkně držela na povrchu sněhové peřiny. Na zádech měl brašnu, kde měl svačinu a čatoru s čajem. Já měl klasický zelený ruksak na kožených řemenech. Vázaní lyží měl v tehdy běžném stylu „kandahár“, ale starého vydání, vše na řemíncích. Boty lyžařské, kožené se šněrováním, já měl šněrovací lovecké kožené boty. Obojí boty měly dvojitou kůži a chodilo se v nich parádně.

Cesta nám rychle utíkala, i když byla místý trošičku do kopce. Po celou cestu jsme se kochali krásnými vyhlídkami do kraje, směrem na masiv hory Jeřábu, tedy k Podlesí, Křivé Vodě, Severomoravské chatě, Vysokému Potoku a dále ke Králíkám, nebo vlevo k Hanušovicím. Prostě údolí horního toku Moravy bylo před námi jako na dlani. Dole od nádraží v Podlesí jsme slyšeli zapískat lokomotivu a bylo slyšet, jak se vláček se supěním pomalu rozjíždí na cestu. Kam jel, to jsme neviděli, jen ten zvuk supící lokomotivy a drnění vagonů slyšet bylo.

Přišli jsme na horní konec Vojtíškova a rychle jsme scházeli dolů do místní školy, která stála u kostela. Tam na nás již čekali s obědem. Sice pozdním, ale přeci. Ve Vojtíškově jsme ve škole ještě jednou domluvili přechod dětí z Vysoké do zdejší školy. Upřednostněna byla doprava autobusem, ale otevřeně se mluvilo i o možnosti, že děti zpočátku budou chodit pěšky.

S jidlem to zde bylo jednoduché. Pro děti i místní občany tu vařila restaurace, co stála hned vedle školy. Dnes je sloučena se starou školou v jedno do rekreačního střediska Sport.

Následně jsme spolu došli na železniční stanici Podlesí, odkud jsme odjeli do Šumperka. Pořád ještě bylo krásné zimní počasí, podvečer, sníh křupal pod nohama a my měli pocit dobře vykonané práce pro zdejší děti. Dnes vím, že to stejně bylo všechno pro koučku, protože následně byla zavřena i ta škola ve Vojtíškově a děti se začaly dovážet do školy v Hanušovicích. Tomu ještě předcházela výstavba nové školy v Hanušovicích a další a další změny ve školské legislativě.

Škola ve Vysoké byla ponechána ještě nějaký čas pro rekreační pobyty dětí z přeřazené 3. Základní devítileté školy v Šumperku, která byla v té době na počet žáků největší školou v okrese. V každém ročníku byly čtyři třídy (A,B,C,D), v některém i pět (A,B,C,D,E). Počet žáků v jednotlivých třídách byl všude ke čtyřiceti, v některých třídách i přes čtyřicet. To si dnešní páni učitelé nedovedou vůbec představit, mít tak početné třídy.

Možná, že ještě žijí lidé, kteří do školy ve Vysoké chodili a tuto změnu zažili sami na sobě. Víím, že později, s pokračujícím úbytkem obyvatelstva a novými nařízeními ministerstva školství, se i ostatní školy v obci Malá Morava zrušily a děti začaly dojíždět do Hanušovic.

Ale to je již jiný příběh, příběh o vyliďňování tohoto kouzelného kraje.

Ludvík Vrána
Šumperk

Na návštěvě u hanušovické veterinářky

Téměř každý chová domácího mazlíčka nebo pěstuje zvířata pro užitek. Je to úvazek na 365 dní v roce. Za naši péči nám zvířátka umí poděkovat ve formě nezapomenutelných zážitků, které nám obohacují život, anebo nám zajišťují potravu či obživu.

*Někdy ale naši přátelé z živočišné říše onemocní a potřebují odbornou pomoc. Tehdy je nutné navštívit či zavolat veterináře, kterého si dnes už můžeme vybrat dle vlastní volby. My jsme pro Vás navštívili **MVDr. Kateřinu Divišovou**, která před nedávnem zahájila ambulantní provoz v Hanušovicích.*

Proč jste jsi vybrala právě město Hanušovice?

Pocházím z nedaleké vesnice Raškov a chtěla jsem zůstat v blízkém okolí. Ideální pozice pro mě potom byla jasná. Hanušovice jsou spádová oblast pro mnoho okolních obcí a lidé potřebují svého veterináře co nejbližší.

Jak se vám líbí a jaká pozitiva a negativa vám přináší vaše profese?

Na své profesi vidím jako jednu z největších pozitiv komunikaci a možnost potkat spoustu milých lidí a úžasných zvířat různých druhů a plemen a hlavně tu možnost jim pomoci v jejich nemocech. Negativem je pracovní nasazení, které může být až 24 hodin denně, 365 dní v roce, protože nemoc si nevybírá.

Ve kterém městě probíhala vaše studia tohoto oboru?

Vystudovala jsem Veterinární a farmaceutickou univerzitu v Brně, Fakultu veterinárního lékařství. V době studia jsem odjela na roční stáž na kliniku do Berlína a zde se věnovala diagnostice a terapii nemocí u malých zvířat a koní.

Jaké jsou vaše zkušenosti s vedením ambulantní ordinace?

Po ukončení studia jsem pracovala tři roky pod vedením MVDr. Miroslava Šperlička, na jeho veterinární klinice v Lanškrouně a zároveň jeho veterinární ordinaci ve Svitavách. Ordinaci ve Svitavách za mého působení otevřel a zde jsem pracovala samostatně jako veterinární lékařka.

Které konkrétní služby nabízíte?

Nabízím komplexní preventivní i tera-

peutickou péči u psů, koček, frettek, králíků, potkanů a exotických zvířat, dále také u koní a všech hospodářských zvířat.

Léčíte a máte vybavenou ordinaci

pro všechny druhy zvířat?

Ordinace je vybavená dostatečně pro praxi malých i velkých zvířat. V ordinaci mám rentgenologický nebo sonografický přístroj pro složitější diagnostické případy, které je možno použít i pro práci v terénních podmínkách.

Jakých chyb se, podle vás, chovatelé při chovu zvířat nejčastěji dopouštějí?

Bohužel se často setkávám s tím, že majitelé pomeškají každoroční povinné očkování, nebo že se svým nemocným miláčkem přichází příliš pozdě a já už mu nemohu pomoci. Dalším velmi častým problémem je nevhodná výživa a z toho plynoucí obezita zvířat.

Které zvířátko je to vaše nejoblíbenější a proč?

Nemám své nejoblíbenější zvíře, kráva je stejně úžasná jako pes nebo kočka.

Kde vás v Hanušovicích najdeme a jaká je vaše otevírací doba?

V Hanušovicích mám ordinaci na ulici Školní 343, což je v domě, kde se také nachází místní Optika paní Rolínkové nebo čalounictví s prodejem mezu či zámečnictví a sklenářství. Ordinační hodiny mám každý pracovní den od 13.00 do 17.00 hodin. Samozřejmě jsem dostupná i mimo pracovní dobu na mobilním telefonu. Bližší informace můžete nalézt na webových stránkách www.veterinahanusovice.cz

Děkuji za rozhovor a přeji spokojené zákazníky, nejen ty čtyřnohé.

*Za Devítku se vyptával
Petr Mahel*

Ve větru

R. Trávníčková

**S Tebou –
lásky a let nebem,
mění se v temná oblaka,
rozsypané štěstí,
poztrácený rozum,
bolavé šílenství.**

**Bez Tebe –
všední den, klid,
pomoc,
skutečné a prosté věci,
mění se v nekonečnou prázdnotu.**

**Proto se ztrácím v dálce uschlých polí,
odcházející cestou za obzorem.**

Možnosti přivýdělku na venkově

V době finanční krize jistě mnoho z nás přemýšlí o další příjmu. Na venkově člověk zdánlivě nemá mnoho možností, jak si přivýdělat. Jisté možnosti ale nabízí pěstitelství nebo chovatelství. Buď budeme pracovat pro nějakou firmu či výkup, nebo se vydáme k zákazníkovi vlastní cestou.

V České republice již několik let běží tak zvaný bedýnkový prodej. Hospodář prodává, co farma produkuje. Chovatel nebo pěstitel se zaměřuje na jeden druh plodiny nebo zvířectva. Výběr produktů může být pestřejší. Například pěstuje rajčata ve více odrůdách a nabídka pro zákazníka tak může být pestřejší. Zákazník si kupuje produkty předem za sjednanou cenu a současně má možnost kontrolovat, jak se s plodinou nebo zvířetem zachází.

Například si může už na jaře zaplatit nákup 20 kg rajčat, které si pak bude odebírat postupně, jak budou zrát. Vždy se může jít podívat za pěstitelem, jestli plní podmínky, na kterých se předem dohodli. Jisté riziko však nesou obě strany (špatná úroda apod.).

Redakce Devítky se rozhodla svým čtenářům tento způsob podnikání trochu přiblížit tím, že si založíme svou minifarmu. Přemýšleli jsme o tom, co budeme chovat nebo pěstovat a dohodli se, že se zaměříme na chov jednoho včelstva, které

umístíme v Olšovské zemi.

Jeden včelař, který už tam včelaří, nám na tento projekt věnoval jedno včelstvo a na jeden rok nám půjčil také svůj úl.

Něco o včelstvu - Je letošní, vytvořené oddělkem, které 1. září obsadilo 9 rámků, rámkové míry 39×24 cm, abychom mohli požádat o dotace na zazimování.

Něco o úlu - Je zateplený, palubkový, nástavkový, každý díl je rozebratelný. Skládá se ze dna a tří nástavků. Do každého nástavku se vloží 11 rámků s rámkovou mírou 39×24 cm, stropová folie a víko na krmení, čtyřlitrová sklenice a víčko.

Dne 10. srpna 2012 jsme včelstvo převzali a hned jsme začali s krmením. Celkem jsme zkrmlili 10 kg cukru, který jsme koupili v obchodě za 22,90 Kč za kilogram, celkem tedy za 229 Kč. Během krmení jsme začali nabízet med k odběru příští rok. Měli jsme štěstí, máme zákazníka, který si zaplatil 10kg medu po 100 Kč za kilogram. Na jednom nástavku jsme zazimovali a dva si nechali na příští rok. Jak tedy vypadá náš účet?

Prodej 10 kg medu	1 000 Kč
Nákup cukru	-229 Kč
Celkem k 30. 9. 2012	771 Kč

Připravil Petr Mahel

Črty z moravských dějin

V rámci zemí Koruny svatováclavské (14.-15. století)

Jan Lucemburský, nový markrabě Moravy a král Čech, byl nucen vydat moravské a české šlechtě tzv. inaugurační diplomy neboli volební kapitulace (pro Moravu byl diplom vydán v červnu 1311, půl roku po tom českém), v nichž potvrdil *všem knížatům krá-*

lovství našeho českého a Moravě jejich požadavky (byť v okleštěné podobě) – mimo jiné že „...nikdy nesvěříme nikomu jinému než Moravanu na Moravě nějaký úřad, spojený s důchody...“; dále, že zemskou berní bude král vybírat jen ve zvláštních případech a že nebude šlechtu nutit k vojenským tažením za hranice země (tj. šlechtici měli pouze povinnost zemské hotovosti). Tyto listiny upevnily politickou samosprávu Moravy ve středověku. S Čechami spojovala Moravu osoba společného panovníka a jeho úřady (rada, kancelář), generální sněmy, společné obyvatelské právo šlechty (inkolát – šlechta moravská i česká v něm měly přednost před šlechtou z ostatních zemí Koruny), povinnost společné obrany, jednotná církevní organizace (olomoucký a litomyšlský biskup podléhali pražskému arcibiskupovi), některé soudní instituce (mincmistrovský, komorní, dvorský a později i apelační soud) a částečně i městské právo. Kromě toho měly obě země jednoho společného zemského úředníka: nejvyšší maršálek, 3. nejdůležitější úředník v Čechách, byl zároveň i 2. úředníkem na Moravě.

V roce 1348 český král a římský císař Karel IV. učinil konec nejasnému vztahu Moravy k Čechám a v rámci vytvoření soustátí zemí Koruny české učinil Moravu lénem českého krále, Morava nadále neměla být zcizována z moci českých králů. Markraběti patřila vláda nad částí Moravy (hlavně na jihu), druhou část země ovládal biskup Olomouce (Opavský vévoda pak byl z Moravy vydělen a měl dokonce, na rozdíl od markraběte, i právo horního a mincovního regálu) Karel též zreformoval moravské soudnictví a do Brna a Olomouce byly převedeny zemské desky (zemský sněm střídavě zasedal v obou městech). Na přelomu 14. a 15. století probíhaly markraběcí války mezi bratry Joštem a Prokopem, které zemi dosti zpustošily. Na druhou stranu vláda markrabat Králov Jana Jindřicha a Jošta bývá též označována za období velkého rozkvětu Moravského markrabství, Jošt se krátce před svojí smrtí dokonce stal králem Svaté říše římské (stejně jako jeho strýc Karel IV.). V 15. století Moravu nezasáhly příliš významně husitské války (moravská šlechta sice nejprve na čáslavském sněmu souhlasila s husitským programem, ale později se ho většina pánů zřekla a přijala v listopadu 1421 Zikmunda Lucemburského za krále), země se však po jejich skončení rozdělila nábožensky stejně jako Čechy.

cs.wikipedia.org

Místní organizace politické strany Moravané v Malé Moravě ve spolupráci s Okresní agrární komorou Šumperk pořádá u příležitosti 270 let odtrhnutí Kladska od Čech

Podbělníkovo Gulášobraní

Srdečně vás zveme dne 27. 10. 2012 v 18.30 hod. na Vojtiškov do Pensionu SPORT na soutěžní klání o nejlepší guláš. Soutěže se může zúčastnit každý - ženy, muži. Přineste na ochutnání guláš na pět porcí a dobrou náladu s sebou. Neváhejte a přijďte se pochlubit vašim kuchařským uměním! A vítěze...toho odměna nemine!

Program:

- 18.30 - Zahájení
- 18.35 - Vyvěšení zemské moravské vlajky
- 18.45 - Představení politické strany Moravané
- 19.15 - Připomenutí 270 let odtrhnutí Kladska od Čech
- 19.35 - Beseda o regionální potravíně
- 20.00 - Vyhlášení výherce
- 20.30 - Taneční zábava, hraje Mirek Sklenář

Mýty a pravdy o první pomoci při otravě houbami

Při otravě houbami se říká, že pomáhá vypít co nejvíc mléka. To je tradiční rada při otravě houbami. Někteří lidé se ji snaží zmírnit i panákem destilátu. Před obavám ale lékaři varují. Co tedy dělat při otravě? A čím vším mohou být houby nebezpečné?

Sníst co nejdříve velkou dávku živočišného uhlí (10 až 20 tablet) a vypít hodně čaje. „Uhlí na sebe dokáže navázat škodlivé látky,“ říká doc. RNDr. Jaroslav Klán, CSc., z Národní referenční laboratoře pro jedovaté houby v Praze. „Je tedy šance, že zmírní jejich vstřebávání do organismu. Čaj tento proces umožní. Navíc zklidňuje podrážděný zažívací trakt a podporuje močení, tedy odvádění škodlivin z těla.“

Čaj a další tekutiny bývají důležité i proto, že otravy často doprovází zvracení nebo průjem, kdy dochází ke značné ztrátě tekutin. U vážných otrav je to dokonce jedna z příčin toho, proč se lidé snadno ocitnou ve stavu ohrožujícím jejich život.

Není náhodou, že řada pacientů, které kvůli otravě houbami přivezou do nemocnice, dostane okamžitě kapačku, aby se zlepšil stav hospodaření s vodou a s minerály v organismu. Pít mléko není vhodné proto, že se nejedná o tekutinu. V zažívacím traktu se srazí. A tvrzení, že zmírňuje působení toxických látek, je mýtus, který žádný seriózní vědecký výzkum nepotvrdil.

Pokud jde o alkohol, zbytečně zatíží orga-

nismus, navíc u něj hrozí, že zesílí účinek toxických látek na náš organismus.

Čtyři sta případů ročně

V České republice zaznamenají lékaři zhruba 400 otrav houbami ročně. Vzhledem k tomu, že podle odhadů odborníků z České mykologické společnosti houbaří nebo někdy houbařilo zhruba 90 % z nás, není to nijak dramaticky vysoké číslo. Na druhou stranu ani zanedbatelné.

V každém případě je dobré už při pouhém

podezření na otravu volat lékaře, záchranou nebo zajet do nemocnice. Když s sebou vezmete zbytky hub, které jste snědli nebo i vyzvraceli, může to zrychlit diagnózu a zefektivnit léčbu.

Nebezpečná igelitka

Houby nám dokážou způsobit řadu vážných potíží a paradoxně je nemusí vyvolat jen otrava. Stačí, když se zapaří buď v igelitce, do níž je sbíráme, nebo v kufru auta, ve kterém je v horkém počasí vezeme domů.

Bílkoviny, které obsahují, se při tom začnou kazit (podobně jako třeba v mase), ale hlavně se rychle namnoží některé bakterie. A ty zrovna nemusí prospívat našemu trávicímu traktu. Což se obvykle projeví nechutenstvím, zvracením, bolestmi v břiše a průjmy.

Dalším málo známým důvodem může být kontaminace hub lesními postřiky anebo prostřednictvím hlodavců, kteří na ně zanesou třeba salmonely. Pro ně jsou typické prudké průjemy doprovázené křečemi břicha, ale také zvracení, horečka a bolesti hlavy. Žaludné u nich bývá zejména prudké odvodnění organismu.

Není průsvih jako průsvih

Pořádná nevolnost nám také hrozí, pokud sníme nedostatečně vařené houby typu hřibu satana, koloděje anebo i václavky, které se nejednou připlou mezi další houby. „Naši předkové věděli, že houby musíme povařit zhruba 20 minut, aby se zničily choroboplodné bakterie a zároveň rozložily jedovatou látku,“ říká docent Klán.

www.novinky.cz

Ostružiník maliník - Maliník obecný

Češed: Růžovité - Rosaceae

Latinský název: *Rubus idaeus*

Lidové názvy: Červená malina, malina, maliní

Popis

Ostružiník maliník je polokeř s tenkými ostny, vysoký do 2 metrů. Listy jsou střídavé, složené, na líci zelené, na rubu plstnaté s ostře pilovitým okrajem. Bílé květy jsou převísle s pětipočetným kalichem a korunou a mnohými tyčinkami. Plod je červený, pokrytý chloupky a obsahuje jedno semeno. Souplodí se ve zralosti odděluje od plodového lůžka. Rostlina kvete v květnu až v červenci.

Výskyt

Ostružiník maliník je v našich oblastech hojný zejména v podhorských a horských oblastech, kde často vytváří souvislé porosty na pasekách, světlých stráních, okrajích lesů, v řídkých lesích, křovinách, na mezích apod. Nejlépe se mu daří v mírně vlhkých půdách. Hojně se pěstuje v zahradách v celé řadě forem jako ovocný keř.

Droga

List maliníku - Listy maliníku se sbírají po odkvětu (červen-červenec- srpen). Suší se ve stínu nebo v sušárně při teplotě do 45 °C. Vysušené listy jsou bělavě zelené, slabě hořké, nevoní a nezapáchají. Uskladňují se na suchém a vzdušném místě. Mohou mít vlhkost maximálně 16 %.

Chemické složení

Listy obsahují třísloviny, flavony, vita-

min C (okolo 800 mg%), organické kyseliny, sacharidy (7 %), slizovité látky, pektin, barviva, karoten aj. Semena obsahují mastný olej (okolo 14,6 %), který se skládá z glyceridů.

Účinek a použití

Listy maliníku mají antipyretický a potupný účinek při onemocněních z prochlazení – angína, chřipka apod. Protizánětlivý účinek se využívá při žaludečně-střevních katarrech. Květy, listy a plody se předepisují při hypertrofii a ateroskleróze, i jako vitamínový prostředek.

V lidovém léčitelství se listy maliníku doporučují při žaludečních kyselinách, žaludečním krvácení, při vykašlávání krve, střevních těžkostech, velmi silném menstruačním krvácení, bolení hlavy, kožních popáleninách, onemocněních dýchacích cest, zánětu spojivek (doporučuje se koupel).

lecive-bylinky.celyden.cz

Jak vodník Pivonín pomohl sládkovi Josefovi

Bylo to dávno. V Hanušovicích na Holbě postavili pivovar a začali vařit pivo.

Nejdůležitější práci dostal sládek Josef. Dával si na pivo záležet. Kontroloval ječmen, aby zrno na slad mělo pevnou slupku z pluch, dobře jej sešrotoval a nechal odležet. Po šesti týdnech do šrotu přidal vodu a pořádně vše promíchal. Všechno zahříval a potom oddělil mláto a sladinu. Sladinu promíchal s chmelem a nechal kvásit. Po odležení pivo scedil, aby bylo čisté a nakonec ho stočil do sudů.

Svoji práci dělal s láskou a těšil se, až si na pivo pochutnají sedláci v hospodě.

Ale přihodilo se něco podivného. Pivo bylo čiré, pěna hustá, ale nemělo ten správný říz. Sládek byl z toho smutný. Chodil kolem pivovaru celý utrápený a nešťastný.

V pivovarském rybníku za těch časů bydlel vodník Pivonín. Po očku pozoroval sládku a bylo mu ho líto. Vylezl na ostrůvek rybníka a zavolal:

„Sládku! Josefe! Já znám tvoje trápení.“

Sládek Josef nikoho neviděl, také se trochu lekl a pomyslel si: „Dílo se mi nedaří a ještě se mi někdo směje.“

Vodník povylezl z rákosí a znovu zavolal: „Sládku! Josefe! Já znám tvoje trápení.“

Sládek se rozhlédl, šel se podívat blíž a uviděl vodníka. Moc se mu ten zelený chlápík nelíbil, ale přece jen vyslechl jeho radu.

„Musíš jít do lesa a vyčistit pramen, ze kterého bereš vodu na vaření piva. Čistá voda dá pivu správný říz.“

A tak se stalo. Sládek vyčistil pramen, voda nabrala sílu a dala pivu správný říz.

Od té doby sládek nosil Pivonínovi za dobrou radu na ostrůvek korbek piva. A pivo z Hanušovic, to je stále dobré a každému zažene i tu největší žízeň.

Milena Brňáková

Jak vodníka Voděnku zachránili pstruzi

Bylo jaro, sníh už roztál a v lese ho pod nízkými stromy zůstaly jen malé ostrůvky. Dříví připravené na první jarní plávku na břehu říčky Šumivá Branná, se nyní mohlo naházet do vody a plavit po proudu až k Dolecké a Habartovské pile. Břehy byly zpevněny kamennou boční zdí. V horním toku byla zbudována přehrážka a o něco níže u Josefově byla druhá, kde se zadržovala voda a podle potřeby se pouštěla i s plavebnými kmeny korytem řeky dál. Byla to práce těžká a nebezpečná.

V horní přehrážce bydlel vodník Voděnka. Byl to chlapík mladý a veselý. Rád nosil červený fráček s dlouhým šosem, zelené kalhoty a na klobouku barevné pentle. Bylo mu teprve sto let a rád by se oženil. Nikde však žádnou vodnici nepotkal. Stále jen ošetřoval pstruhy, žabky, ropuchy a čolky v přehrážce, hlídal vodní hmyz, užovky a hlemýžďe.

Proto mu také mnoho volného času nezbyvalo. Jenom večer, když se objevil na obloze stříbrný Měsíc a jeho světlo se odráželo v přehrážce, zpíval si smutnou a tesknou píseň o své samotě.

Když dřevaři začali pouštět dřevo při jarní plávce, ukryval se vodník Voděnka až na samém dně přehrážky. Musel hlídat vodní havěť, aby jí plavené dřevo neublížilo. Voda hučela, dřevo naráželo kus na kus a hromadilo se u hrázky. Voděnka vykukl ven z hučících vln, a tu se stalo, že ho klády přimáčkly až na samou přehrážku. Voděnka se nemohl ani pohnout. Postupně ztrácel svoji kouzelnou vodnickou moc a začal se měnit na pulce. Když pstruzi uviděli, jak se jejich vodník mění, začali prudce čerit ploutvemi a ocasem vodu a snažili se přeskočit přehrážku. Stále se jim to nedařilo. Jen ti nejsilnější překonali hráz a doplávali až do přehrážky u Jose-

fové. Ustaraně vyprávěli starému vodníkovi Vodouchovi o tom, co se přihodilo Voděnkovi. Starý, moudrý vodník vzal svoji kouzelnou hůl, vytvořil na vodě obrácenou vlnu, která nešla po proudu, ale proti proudu. Odrazil se od ní a v mžiku byl u Voděnky. Tříkrát uhodil do stavidla, to se samo uvolnilo a vyklouzlo nahoru a tím otevřelo propust. Proud vody rychle s hučením odnášel těžké klády plávkou dolů k Josefově přehrážce.

Jak se začalo sevření uvolňovat, tak se Voděnkovi začala vracet jeho podoba. To bylo radosti ze shledání i ze záchrany Voděnky. Vodouch pochválil mladého Voděnku za to, jak se dobře stará o vodní obyvatele.

Všechno dobře dopadlo. Plávka dříví brzy skončila. V říčce bylo v létě málo vody a dříví se bude plavit zase na podzim. To už Voděnka bude určitě opatrnější.

Milena Brňáková

MŠ MALÁ MORAVA

Vážení rodiče, zveme Vás a Vaše děti do klidného a čistého prostředí Mateřské školy.

Budova školky je po rekonstrukci a zahrada obsahuje nové herní prvky (houpadla, průlezky, domeček a pískoviště).

Svoz dětí do MŠ je zajištěn autobusovou dopravou.

MŠ navštěvuje divadelní představení, pořádá Den dětí, slavností loučení se školáky, školkový výlet, kurz plavání, lyžařský kurz, uspávání broučků, čajové dýchánky, vánoční besídku, výuku hry na flétnu a další aktivity.

Přijďte si pohrát se svými dětmi.

Telefon: 583 240 171

Internetové stránky: www.ms-malamorava.cz

270 let odtrhnutí Kladska od Čech

(Dokončení z minulého čísla)

Potomci kladských Čechů jsou ale dnes příliš ovlivňováni okolním prostředím a většinou již mluví běžnou němčinou, češtinou či polštinou. Asi už jen od starých lidí lze slyšet nářečí, které zde bylo stručně popsáno.

Němci pronikali do Kladska již od dob vlády českého krále Václava I. Největší vlny německého obyvatelstva sem směřovali zejména z Hesenska a Falce. Němci si sem přinesli své středoněmecké nářečí, které se ale na území celých Sudet dále vyvíjelo. Nářečí v Kladsku bylo podobné nářečím, kterými se mluvilo na Broumovsku, ale i v Orlických horách. Kladské nářečí se většinou dělí na hornokladské a dolnokladské.

Charakteristickým znakem kladského nářečí němčiny je časté otevření krátkých samohlásek, zejména „a“ – „o“ (Wasser - Wossr; was ist das? - wos is dos?), „i“ – „e“ (nicht - ne), „u“ – „o“ (Tisch - Tesch). Je zajímavé, že dlouhé samohlásky se naopak někdy zavírají (schön - schien, stehen - stiehn). Tradiční německá dvojhlásky -aj- se v tomto nářečí téměř nepozměněně zachovala (např. Jiráskovým Skalám se říká lidově Bišofštajn a ne Bišofštejn), -au- se v některých případech mění v pouhé -u- (auf - uf) a -oj- někdy zůstává nebo se mění v -ä-. Stejně jako v hesenském nářečí, skupina -pf- se mění v -pp- (Apfel - Appl). V proudu řeči se také některé souhlásky mezi dvěma samohláskami stávají znělými (hinter - hende, hendr) nebo se mění v trochu jiné (Berge - Barche). V germánských jazycích žhavá skupina -lt- se mění na -l-, přičemž se předcházející samohlásky prodlouží (alt - ahl, kalt - kahl). Stejně jako v kladské češtině, i zde se vyskytuje plno různých zkomolených slov a vět, na které nelze příliš vymýšlet nějaká pravidla (wir werden sehen - wommr saan),

a rozdílných slov (nur - ock). Mezi mluvnické zvláštnosti patří infinitiv a přičestí končící na -a a menší používání osobních zájmen (ich kann nicht - kann nee komma; ich habe gebrochen - (ich) hob gebrocha).

Kladská němčina dopadá asi ještě hůře než čeština, protože českou formou se přece jenom ještě trochu mluví na Policku. Kladští Němci se ale rozprchlí po Německu, kde se přece jenom ještě v každém kraji mluví jinak. Tito Němci splynuli jistě s jinými nářečím a stejně tak jako u češtiny je možné, že by se ještě našel nějaký starý člověk někde v Bavorsku, který by mluvil kladsky. Ale nářečí v dnešní době kvapem zanikají hlavně kvůli médiím (hlavně televizi), která udávají spisovnou či obecnou formu jazyka.

Tento rok chceme přiblížit historii v našem regionu, jak se změnila za 270 let. Kdo má zájem, může se připojit a spolupracovat s námi.

Na tomto projektu se podílí zpravodaje: Zpravodaj Obce Dolní Morava, Zlatý roh a Devítka.

Podbělníkova polévka

Ingredience: 1,5 litru vody, 2 lžičky soli, 4 stroužky česneku, 25 g másla, 4 krajíce chleba, 2 lžičky kmínu, 1 vajíčko.

Postup: do 1,5 litru vody vhodíme dvě kávové lžičky soli, kmínu, pepř a čtyři rozdrcené stroužky česneku. Povaříme cca 5 minut. Poté do vroucího základu nasypeme čtyři krajíce nakrájeného staršího chleba rozmíchané vajíčko a 25 g. Vše necháme krátce projít a můžeme podávat.

Olšovský podzimní koláč

Ingredience: 2 hrnky polohrubé mouky výběrově, 2 hrnky hladké mouky, 1,5 hrnku cukru, 1,5 hrnku oleje, 2 vejce, 250 g tvarohu, 0,5 dl vlažného mléka, šťáva z jednoho malého citronu, 3/4 prášku do pečiva, hrušky. Posypka: 160 g másla, 7 vrchovatých lžic polohrubé mouky, 7 vrchovatých lžic moučkového cukru.

Postup: Veškeré ingredience dáme do velké mísy a el. šlehačem ušleháme. Na vymazaný a moukou vysypaný plech dáme těsto (je trochu hustší) a poklademe hustě hruškami. Posypeme posypkou a pečeme na 200°C, podle trouby, do růžova.

Alena Turoňová

OBEC MALÁ MORAVA VÁS ZVE NA

PROGRAM:

- ♣ zahájení 15.00 hodin
- ♣ vystoupení dětí z MŠ
- ♣ slavnostní rozsvícení 16.30 hodin
- ♣ zpívání pod vánočním stromem
- ♣ hraje skupina PROTECTOR

PÁTEK
30.11.2012
VYSOKÝ POTOK

ROZSVÍCENÍ
VÁNOČNÍHO
STROMU

Na zahřátí grog, svařené víno, horká medovina a jiná zahřívadla.

Můžete se také těšit na vepřové speciality z domácí zabijačky.

Pro případ nepříznivého počasí je připraven vytápěný velkokapacitní stan.

Sokol Malá Morava zatím skvěle pátý!

Po prvních kolech podzimní části fotbalového okresního přeboru REDMAN - III. třídy mužů, skupina A to vypadá, že se malomoravskému fotbalu začíná dařit a zřejmě i blýskat na lepší časy. Popřejme našim borcům hodně síly a hlavně přesnou mušku do celého zbytku soutěže.

Přinášíme vám podrobný výpis dosavadních výsledků TJ Sokol Malá Morava po osmi kolech:

Malá Morava - Rapotín B 1:3 (Branky: Hulín Josef - Bajaník Ondřej, Pavlát Petr, Polička Martin; ŽK: Bobák Jaromír - Šcambura Ladislav, Tóth Martin).

Bohdíkov B - Malá Morava 2:1 (Branky: Kohler Jan, Pospíšil Radek - Valach Zdeněk; ŽK: 0 - Valach Zdeněk).

Malá Morava - Štítý B 3:1 (Branky: Mišálko Antonín 3 - Bandy Marek; ŽK: Új Ladislav, Schweidler Tomáš, Marčan Vladimír - Kunrt Vojtěch, Chromek Miroslav).

Kamenná - Malá Morava 1:1 (Branky: Dronski Pavel - Mišálko Antonín; ŽK: 0 - Zerzán Pavel, Kročil Jaroslav, Új Ladislav)

Malá Morava - Petrov-Sobotín 5:1 (Branky: Marčan Vladimír 3, Hulín Pavel, Jackulák David - Fojtík Martin; ŽK: 0 - John Stanislav).

Lesnice B - Malá Morava 0:1 (Branky: Marčan Vladimír; ŽK: Vepřek Jiří - Vasiljev Vladimír).

Malá Morava - Nový Malín B 7:0 (Branky: Marčan Vladimír 2, Hulín Josef, Mišálko Antonín, Mítvalský Miloslav, Tóth Michal, Schweidler Tomáš).

Malá Morava - Jedlí 1:1 (Branky: Marčan Vladimír - Jarmara Martin; ŽK: 0 - Haltman Petr).

Průběžná tabulka po osmi kolech:

1. Jedlí	8	7	1	0	21:6	22
2. Leština B	7	5	1	1	24:8	16
3. Kamenná	8	5	1	2	26:18	16
4. Bratrušov	7	5	0	2	22:15	15
5. Malá Morava	8	4	2	2	20:9	14
6. Lesnice B	8	4	1	3	14:10	13
7. Jestřebí A	7	4	0	3	21:13	12
8. Štítý B	7	3	1	3	12:11	10
9. Bohdíkov B	7	2	0	5	7:20	6
10. Ruda n. M. B	7	2	0	5	7:20	6
11. Nový Malín B	7	1	2	4	4:20	5
12. Rapotín B	7	1	1	5	7:16	4
13. Petrov-Sobotín B	8	0	0	8	4:25	0

Pozvánka na fotbal

Našemu týmu se zatím v soutěži nebývale daří. Přijďte jej proto i vy podpořit a povzbudit. Přinášíme vám kompletní pozvánku na zbývající utkání podzimní části okresního fotbalového přeboru. Je-li tým Sokola Malá Morava napsaný jako první, pak hraje utkání na domácím hřišti v Podlesí. Na stejném hřišti se výjimečně hraje i utkání s Rapotínem B.

7. 10.	ve 14.00 hod.	Ruda n. M. B - Malá Morava
13. 10.	ve 15.00 hod.	Malá Morava - Jestřebí A
20. 10.	ve 15.00 hod.	Bratrušov - Malá Morava
4. 11.	ve 13.30 hod.	Leština B - Malá Morava
10. 11.	ve 13.30 hod.	Rapotín B - Malá Morava

Hřiště Sokola Malá Morava se 11. srpna opět stalo dějištěm Malomoravských slavností, akce plné atrakcí a skvělé zábavy.